

der ere komne frem, siden Udvalgets Betænkning er afgiven. Da saaledes samtlige de Forslag, der nu foreligge — der er ganske vist ikke faa, men nogle af dem ere kun Redaktionsændringer — ere stillede af hele Udvalget og tiltraadte af Ministeren, ligesom ogsaa de af Ministeren foreslaaede Ændringer ere tiltraadte af Udvalget, hvilket til dels fremgaar af den tidligere Behandling af Loven om Dampfartøier, hengiver jeg mig til det Haab, at Forslagene, som de nu foreligge, ikke ville støde paa nogen Modstand her i Thinget, men at det Arbejde, der er gaaet forud i Udvalget, maa indeholde en Betyrsgjælle for Thinget for, at vi ere naaede saa langt, som vi have kunnet, til vort Formaaals Opnaaelse, og at vi have givet saadanne Bestemmelser, at denne Myndighedslov, — som jeg vil kalde den — kan overgives i Indenrigsministerens Hænder. Inden jeg slutter, vil jeg dog henstille en Betragtning til den ærede Minister og ligeledes til saa Mange, som ville lægge sig disse Ord paa Hjerte. Der gives her atter en af de Love, hvori en ikke ringe Myndighed lægges i Ministerens Haand, og ligesom vi haabe, at Ministeren gennem sine Redskaber, sine Embedsmænd vil lade sig det være magtpaaliggende, at denne Lov udføres i Livet ikke blot saa lempe ligt og hensynsfuldt som muligt, men tillige eftertryffeligt, hvor det gjøres nødvendigt, saaledes vil jeg tillige henstille til alle de Herrer, der komme i Berøring med den, for hvem denne Lov vil komme til at gjælde, at de ville gjøre det forstaaeligt for dem, hvor nødvendigt det er, at de underkaste sig de Vilkaar, der ere opstillede i denne Lov, og gjøre sig nogle bekendte med de Forskrifter og Anordninger, der ville udfomme i Genhold til den, vel vidende, at disse Forskrifter ere i høieste Grad nødvendige, ikke blot for dem selv, for deres Eiendomme og for deres Arbejders Vel, men ogsaa for de Folk, som bo i deres Nærhed.

**Justitsministeren** (Klein): Ligesom den ærede Ordfører nærer jeg det Haab, at de Forslag, der ere stillede saavel af Udvalget som af mig til denne Behandling af Sagen, skulle vinde Thingets Bifald, og at der saaledes skal aabne sig god Udsigt for denne Lov til omstøder at blive færdig. Naar man ser paa Tallet af de Ændringer, der ere stillede af Udvalget saavel som af mig, og har hørt de Uttringer, hvormed den ærede Ordfører ledsagede Sagen, vil man jo mulig kunne tro, at det her dreiede sig om Forandringer af ikke liden Betydning. Det vil imidlertid let ses ved at gennemløbe den lange Liste over Ændringsforslag, at den aldeles overveieende Del af disse Forslag gaar ud paa enten at rette Trykfeil eller foretage saadanne Ændringer, som at ombytte Ordet „erlægge“ med „udrede“ eller andre lignende uskyldige Redaktioner. Det falder mig ikke ind at opholde Thinget med at gennemgaa alle disse Smaating. Jeg skal kun

tillade mig nogle enkelte Ord med Hensyn til de forholdsvis ikke mange Ændringsforslag, der berøre Realiteten af Sagen. Af disse Ændringsforslag vil jeg da først bede Opmærksomheden henvendt paa de Forslag, der findes stillede af Justitsministeren. De tre af disse Ændringsforslag, nemlig de under Nr. 4, 5 og 29, vil det ærede Thing imidlertid allerede kjende fra en Sag; der var til Behandling her for faa Dage siden, nemlig om Lilsyn med Damp-Passagerfartøier. Der er af de af Ministeren stillede Forslag kun saaledes et tilbage, der er nyt, nemlig Forslaget under Nr. 26, som gaar ud paa, at den Betaling, der skal erlægges til Arbeidsinspektørerne, forsaavidt Æstersynet af Dampfjedler foretages af disse, vel skal opkræves af Arbeidsinspektørerne, men derimod tilfalde Statskassen. Naar jeg har stillet dette Ændringsforslag, er det efter Opfordring af Indenrigsministeren, der har anset det for rigtigst, for at Arbeidsinspektørernes Forhold kan være aldeles rent og klart, at de holdes udenfor enhver Gebyr-Modtagelse. I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig et Par Ord med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 18, og som er et af dem, der berøre Realiteten. Selvsølgelig kan jeg ikke have Noget imod, at man gjør den lille Ændring i Lovforslaget, at man stiller det frit, om vedkommende Cier eller Brugere af Dampfjedler vil have Æstersynet foretaget af Arbeidsinspektøren eller andre Skjønsmænd. Det er jo nemlig, som jeg tillod mig at bemærke ved 1ste Behandling, Hensigten med at skyde Arbeidsinspektøren ind paa dette Sted at gjøre Sagen saa let som mulig for de paagjældende Ciere eller Brugere, og forsaavidt disse altsaa maatte foretrække at benytte almindelige Skjønsmænd, som koste lidt mere, isæbe for Arbeidsinspektørerne, er der ganske vist ingen Grund til at modsætte sig Saadant. Naar den ærede Ordfører reiste nogen Tvivl, om det ikke ogsaa burde stilles frit for Arbeidsinspektørerne, hvorvidt de ville udføre dette Gjern eller ikke, er det jo en Tvivl, som nærmest, antager jeg, er foranlediget ved Bestemmelsen om, at Gebyrerne ikke skulle tilfalde selve Arbeidsinspektørerne, men gaa ind i Statskassen. Da dette imidlertid, som jeg tillod mig at anføre, er foreslaaet efter Opfordring af Indenrigsministeren, under hvem disse Arbeidsinspektører henhøre, kan jeg forsaavidt henvise dette Spørgsmaal til Indenrigsministeren. Jeg antager, at naar han mener, at det kan paalægges de af ham ansatte Arbeidsinspektører at udføre dette Gjern uden at faae nogen særlig Betaling derfor, maa man kunne berolige sig derved. Af Realitetsændringerne skal jeg heller ikke dvæle ved de under Nr. 25 og 27 stillede Ændringsforslag, der gaa ud paa at nedsætte Betalingen fra 6 og 8 Kr. til henholdsvis 4 og 6. Jeg skal kun med Hensyn til Forslaget under Nr. 32 bemærke, at naar det